

Look at me (unha selección)

Déborah Vukušić

Formas de citación recomendadas

1 | Por referencia a esta publicación electrónica*

VUKUŠIĆ, DÉBORAH (2012 [2009]). “Look at me (unha selección)”. *Galicia Hoxe*. “Revista das Letras”: 780 (23 de xullo), 1-8. Reedición en *poesiagalega.org*. Arquivo de poéticas contemporáneas na cultura. <<http://www.poesiagalega.org/arquivo/ficha/f/1994>>.

2 | Por referencia á publicación orixinal

VUKUŠIĆ, DÉBORAH (2009). “Look at me (unha selección)”. *Galicia Hoxe*. “Revista das Letras”: 780 (23 de xullo), 1-8.

* Edición dispoñíbel desde o 23 de marzo de 2012 a partir dalgunha das tres vías seguintes: 1) arquivo facilitado polo autor/a ou editor/a, 2) documento existente en repositorios institucionais de acceso público, 3) copia dixitalizada polo equipo de *poesiagalega.org* coas autorizacións pertinentes cando así o demanda a lexislación sobre dereitos de autor. En relación coa primeira alternativa, podería haber diferenzas, xurdidas xa durante o proceso de edición orixinal, entre este texto en pdf e o realmente publicado no seu día. O GAAP e o equipo do proxecto agradecen a colaboración de autores e editores.

23 XULLO DO 2009 - NÚMERO 780

rdl

REVISTA
**DAS
LETRAS**



Déborah Vukušić

Déborah Vukušić (Ourense, 1979) publicou un libro, *Guerra de Identidad*, que rendeu á crítica española polas súas poderosas imaxes e polo mundo desta galega-croata que evoca os seus recordos ou as consecuencias da guerra dos Balcáns na súa familia. Cunha vida que se desenvolve a cabalo entre Galicia e Madrid, Vukušić decidiu un día escribir en galego, o idioma de boa parte desta selección que hoxe publicamos en Revista das Letras,

Look at me

(Unha selección)

Déborah Vukušić

acompañados de fotografías que, segundo ela mesma subliña, “xorden ás veces antes que os textos”. Ela considérase unha “fusión de razas e de culturas, un sangue suma-da-mente impura e positiva” pero tamén “unha persoa dividida, fortemente dividida e á procura constante do equilibrio e da plenitude”. Tamén actriz de teatro –foi alumna de Ana Vallés en La Abadía–, dela dixo Xoán Abeleira que ao vela interactuar “en carne viva”, compréndese a razón de que os seus libros acaden varias edicións pois “esta muller animal, metade abella, metade loba, é condenadamente boa”.

Chámome déborah vukušic

chámome déborah vukušic

e son dúas metades
metade galega e metade croata
23 de maio de 1979
saio á luz

déborah en hebreo
'abella'
vukušic en croata
uši: 'orellas'
vuk: 'lobo'

abella con orellas de lobo



Foto: *Self-portrait 08* de Vuk.
O poema foi publicado en castelán en *Guerra de identidade*, editorial Baile del Sol, Tenerife, 2009



Femme-enfant

xoán di que son unha muller bretoniana...
comme la femme-enfant... no bar-bieri
entre chocolates e fumes xoán grava a
miña voz, fotografía o meu espírito e fala
de como afastar as malas sombras... teño
que matar un gato, prendelo dunha árbo-
re e atopar o cadro de castelao. xoán fai-
me preguntas desas que non son doadas
de responder, quere que lle diga qué ando
a buscar e que lle dea unha definición do
que fago... eu creo que abalo as miñas
palabras entre os límites do teatro e os da
poesía sen dignificar ningunha das dúas
artes... ser brecht pero máis sinxela que
brecht, zumegar á sexton pero afastarme
tamén dela. non sei o que procuro. non
sei o que son. seica demo e daimón, sú-
cubo e vítima, nena e muller... como la
femme-enfant de breton, que diría xoán,
comme la femme enfant.



A miña cousiña

lembro a miña nai a dicir [ou dicindo]

“non deixes que che toquen a túa cousiña
as mulleres estráganse de se deixaren”

miña nai quero dicirche
agora que xa é tarde
que os tempos mudaron
que moitos homes tocaron a miña cousiña
que me deixei facer
que me esfreguei contra eles
que me gusta que me estraguen
que quero ser fina de me romper

que me toquen
que me toquen
só quero sentirme viva

Arriba, foto D.V.: *demo e daimon*
de Xoán Abeleira. Poema do libro
inédito *Everyday living*.

Abaixo, foto: *rock'n'roll star foot* de
Juan Vela. Do libro *Perversións e
tenruras*, que aparecerá no mes de
setembro baixo o selo Baile del Sol.



O cu azul

teño na mente o cu dun negro que me volveu tola // xa non podo parar de pensar nesa cor / na cor marrón / no cu perfecto que viraba de tanta luz ao azul // teño a memoria física dun lunar dentro dos beizos grosos e doces que trinquiei coa luxuria propia dos momentos únicos // teño o cheiro da pel máis fermosa que xamais tocara // teño a súa lembranza escura //

si, é certo, decateime da verdade // non creo no amor // non creo no amor realizábel no tempo / só no platónico que perdura sempre / só no que marcha / no que ten data de caducidade // só creo no amor cando podo botalo de menos //

un músico que hoxe cumprirá 34 e que mide 1'90 / un músico americano / afroamericano / que toca ska / reggae / que me toca funk e hard (rock) / un músico from los ángeles, CA (coma os doors) / un artista de artes máxicas / di / que son unha muller perigosa // di / que está feliz de me ver despois de dous anos distantes / que lle gusta a miña olor que lle gustan os meus bicos que é increíble a nosa com-penetración // e di / tamén di / seica mentindo / "seems like you belong to me" / pero non me importa //

teño na mente o cu dun negro que me volveu tola / e só penso en como afastalo de min ou en coller un avión / en cruzar o charco e ter fillos altos e cremosos que levaría aos concertos e vestiría dun xeito extravagante // só penso no cu que apertei / nas tetas que acariñei / nas mans que amarreei / e que pasean por min arreo coa luz lámpada lúa de ikea //

"look at me" e os meus ollos fitábano cheos de bágoas de pracer // "look at me" e bicábame mentres chegabamos aos cinco orgasmos xuntos / e abriamos a fiestra para deixar a suor un anaquiño / e riamos / e tentabamos comprendernos //

non durmín máis que unha hora / e trala ducha deixeiño envolto nas mantas da miña cama / marchando á obriga // el ficaba na casa / e eu ía sorrindo polas rúas coidando tristemente na beleza do lunar dos beizos grosos / na beleza perfecta do seu cu case azul / en que só o volverei ver o ano que vén cando teña de novo o seu tour por europa ///

Delicias

Pano de tea vs Kleenex

skype é un sky-pe / porque deixa que fuxas cara ó ceo / falar gratis con calquera país do mundo por medio do ordenador //

estiven falando unha hora con francia / unha hora coa increíble voz / do increíble cu / o cu americano que de tan negro viraba ó azul //

logo chama a miña nai ó teléfono da casa / e pide que lle conte / que entrou no meu blogue e que calo coma unha puta / pero que non me pase / que non lle dea moita envexa / di que estaría ben que sentara a cabeza / e eu dígolle que si / que non / dígolle o mesmo que no poema “que os tempos mudaron / que moitos homes tocaron a miña cousiña” e que non / que non nacín para amolala / que michael jackson / o único negro raro / morreu dun heart attack / e que obama é presidente / que se decate de “que os tempos mudaron” //

iso déixaa calma / e pregunta se “é guapo coma denzel washington? / ou... coma o que facía de ray charles?” / “que tamén era denzel washington, non si?” / eu fálolle de michael jordan / “ah, non, que ray era jamie fox” / e de aquel ligue adolescente / co que fora á prom / e que me compuxera aquela canción “oh, don't you leave me, Debbie!” //

falei unha hora / cun cadro de van gogh / co cadro do café e o acougo / cunha balea que fuma marihuana / cun volcán hawaiano de beleza creativa / un home que dependendo do día sería unha canción distinta / un home que hoxe só quereda ser jazz para bailarme // que virá verme no outono / di que virá verme no outono / e pide que vaia velo a los ángeles //

falei en inglés polo skype / sobre os panos de tea de outrora / e sobre os kleenex de agora / metáfora sobre o amor / co meu amor / un cu increíble / unha voz increíble / unha risa que me ataca directamente ó corazón //

como que non cho digo? / claro que che digo / pero entende, naiciña, que falar de cus ou de que só me gusta foder (con persoas especiais) é algo que non se fala cunha nai / que me canso deles / ou que se cansan de min / porque falando de cus / o meu non para //

enténdeme, naiciña / contareicho todo en persoa / (sen cables nin pantallas) / en carne e óso / aínda que queira evitarche os desgustos //

e si / seino / estou segura / vaiche encantar vir verme / á nosa casa en malibú / cos teus netos café con leite ///



I wanna be your dog

chamei o can da noite
dixenlle que me levase lonxe
espetoume os cairos nun motel
esquecido da man do propio demo
e entre os piñeiros esguizoume

logo andei a ouvear durante séculos
ou noites eternas que vén sendo o mesmo

“tírame as luvas
e sácame a bailar” dixenlle

el só sorriu de medio lado

e daquela sóubeno

nada sería igual

sabía que poría un vestido axustado
e bailaríaa cando non soase a música
que riría na miña rabia
e lle cuspiría ó amor

agora quero
cortar o pelo ás tosqueadelas
asexuarme de tal xeito
que non me desvirguen o sentimento
comportarme mal uns cantos anos
sen que ninguén mo reproche



Recollín dos cascallos o que valía

recollín dos cascallos o que valía
os ovos do supervivente
que acorei para que a carga fose menor

agora teño os ollos perdidos
que nunca miran a outros á cara
ollos sen fondo / sen fondo / sen fondo

sosteño a miña pistola
coma se agarrara un cravo ardente
e escúdome en non soñar máis
que morro á fin matando

Na páxina anterior, foto *Signals* de Vuk. Poema do libro inédito *Everyday living*.

Nesta páxina, arriba, foto *Vuk's female-male transformation* de Javier Galué. O poema de *23 pandoras: poesía alternativa española* de Vicente Muñoz Álvarez, editado por Baile del sol, Tenerife 2009.

Abaixo, foto: *Vuk in action* de Rafa Medrano. O poema foi editado en castelán en *Guerra de identidade*, 2ª ed. Baile del Sol, Tenerife, 2009.

